

Förordning om faktablad för investeringsprodukter

Finansdepartementet

2012-08-28

Dokumentbeteckning

COM(2012) 352

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om faktablad för investeringsprodukter

SWD(2012) 187

Commission Staff Working Document Impact Assessment Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on key information documents for investment products

Sammanfattning

Kommissionen har lagt fram ett förslag till förordning om faktablad för investeringsprodukter. Med investeringsprodukt avses i detta sammanhang bland annat vissa finansiella instrument såsom fondandelar, finansiella derivatinstrument, aktieindexobligationer och andra strukturerade produkter samt försäkringsprodukter med investeringsinslag (kapitalförsäkringar, fondförsäkringar m.m.). Faktabladet ska finnas tillgänglig för s.k. icke-professionella investerare i god tid före köpet (det utgör således förköpsinformation). Förslaget innehåller även bestämmelser om bland annat skadeståndsskyldighet, administrativa sanktioner och åtgärder samt alternativ tvistlösning.

Regeringen ställer sig preliminärt i huvudsak positiv till att konsumentskyddet stärks genom ökad jämförbarhet och transparens samt att ökad konkurrensneutralitet uppnås.

1.1 Ärendets bakgrund

Det finns numera ett stort utbud av investeringsprodukter på de finansiella marknaderna, inte minst för konsumenter och andra icke-professionella investerare. Investeringsprodukter inordnas under olika regelverk och säljs av företag tillhörande olika branscher beroende på om det exempelvis är fråga om fondandelar eller försäkringsprodukter. Trots dessa skillnader är det grundläggande syftet i regel detsamma – nämligen att uppnå en avkastning som överträffar den riskfria räntan.

Skillnaden i regelverk medför att den information som kunden får skiljer sig åt. För vissa fonder finns redan nu bestämmelser om faktablad i det s.k. UCITS4-direktivet (direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper [fondföretag] eller på engelska Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities). Det finns även informationskrav avseende vissa värdepapper i direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (prospektdirektivet). För exempelvis försäkringsprodukter finns det däremot inte bestämmelser på EU-nivå som liknar de krav på faktablad som gäller för fondföretag. Denna brist på enhetlighet gör det enligt kommissionen svårt att jämföra olika produkter och skapar olika konkurrensförhållanden. Det finns även en informationsasymmetri mellan å ena sidan de som utformar och säljer investeringsprodukter och å andra sidan icke-professionella investerare såsom konsumenter. Faktorer såsom risk och kostnader kan vara svåra att bedöma och jämföra, något som leder till att investerare i vissa fall köper olämpliga produkter. Enligt kommissionen bör ett samlat grepp inom EU tas gällande investeringsprodukter som säljs till icke-professionella investerare.

I maj 2007 begärde Ekofin-rådet att kommissionen skulle undersöka hur samstämmig EU:s lagstiftning är när det gäller olika typer av investeringsprodukter för icke-professionella investerare. Enligt kommissionens uppfattning har frågan fått förnyad aktualitet genom finanskrisen och det låga förtroende för finansmarknaden som konsumenter inom EU har idag. I april 2009 antog kommissionen ett meddelande gällande produkter benämnda Packaged Retail Investment Products (PRIPs) (KOM[2009]204). Kommissionen framhöll två områden inom vilka fortsatt arbete behövde göras – regler relaterade till försäljning respektive regler om transparens. Det nuvarande förslaget handlar om det senare området. Under 2010 och 2011 har bland annat ett s.k. konsultationsförfarande ägt rum om detta.

Förslaget ingår i ett paket om tre rättsakter som av kommissionen benämns konsumentskyddspaketet (Consumer Retail Package). Förutom förevarande förslag innehåller paketet dels ett förslag till ett reviderat direktiv om

försäkringsförmedling (COM[2012] 360 final, ofta benämnt IMD 2) som reglerar försäljning av försäkringsprodukter samt ett förslag till ändringar i ovannämnda direktiv om fondföretag (KOM[2012] 350 slutlig, ofta benämnt UCITS 5). Utöver konsumentskyddspaketet bör det framhållas att förevarande förslag har ett nära samband även med ett förslag till revidering av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument (KOM[2011] 652 slutlig, vanligtvis benämnt MiFID 2). MiFID 2 reglerar bland annat försäljning av de investeringsprodukter som omfattas av förevarande förslag men som inte regleras av försäljningsreglerna i IMD 2. Se vidare Faktapromemoria 2011/12 FPM 34, 2011/12:176 och 2011/12:177.

Förslaget lades fram den 3 juli 2012.

1.2 Förslagets innehåll

Inledning

Att förslaget har formen av en förordning innebär att dess bestämmelser blir direkt tillämpliga i medlemsstaterna och medför skyldigheter respektive rättigheter för enskilda parter. Trots förordningsformen förutsätter förslaget att medlemsstaterna vidtar vissa lagstiftningsåtgärder, i synnerhet vad gäller att fastställa bestämmelser om lämpliga administrativa sanktioner och åtgärder. Kommissionen föreslås vidare få befogenhet att anta s.k. delegerade akter i enlighet med artikel 290 EUF-fördraget, bland annat vad gäller den närmare utformningen av faktablad.

Informationskraven för investeringsprodukter är avsedda att gälla parallellt med kraven i prospektivdirektivet, direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter samt direktiv 2000/31/EG om e-handel.

Produkter beträffande vilka faktablad ska lämnas

Med investeringsprodukt avses i förslaget en investering, oavsett dess rättsliga form, där det belopp som ska betalas tillbaka till investeraren är beroende av fluktuerande referensvärden eller avkastningen på en eller flera tillgångar som inte köps direkt av investeraren. Med fluktuerande referensvärden antas bland annat aktieindex avses, men inte referensräntor såsom Libor eller Stibor. Genom finansiella produkter av det senare slaget exponeras investeringen för fluktuationer i en underliggande tillgångs marknadsvärde. Emellertid påverkas inte värdeutvecklingen av investeringsprodukten *direkt* som vid investering i en specifik tillgång, exempelvis en aktie. Istället har de nu aktuella produkterna ett ”mellansteg” genom att producenten ”paketerar” underliggande tillgångar eller använder någon annan metod vilken medför att ett ägandeskap i slutprodukten (investeringsprodukten) innebär ett indirekt ägande av underliggande tillgångar. Konstruktionen medför enligt kommissionen regelmässigt ökad komplexitet och högre kostnader.

Således omfattar förslaget exempelvis andelar i investeringsfonder, där en stor mängd investerare betalar för att bli andelsägare av en fond som i sin tur består av underliggande tillgångar (exempelvis aktier). Detsamma antas gälla fondförsäkringar, kapitalförsäkringar och som huvudregel traditionella livförsäkringar. Investeringsprodukter kan även vara strukturerade finansiella instrument med inslag av derivat, såsom en aktieindexobligation (vilken består av en obligation och en option som säljs i ett paket). Det antas även kunna röra sig om produkter av typen warrant, Bull & Bear-certifikat, andra hävstångscertifikat, räntebevis m.m. Såväl kapitalskyddade som icke kapitalskyddade strukturerade produkter omfattas. Förslaget omfattar således såväl en rad finansiella instrument som en rad försäkringsprodukter. Därutöver omfattas strukturerade insättningar.

Följande produkter omfattas inte av tillämpningsområdet:

- Finansiella produkter vars avkastning är bestämd i förväg för hela produktens löptid.
- Aktier och obligationer förutsatt att dessa inte innehåller andra inslag än direkt ägandeskap.
- Insättningar som inte är strukturerade.
- Försäkringsprodukter som inte köps i ett investeringsperspektiv, alltså dels skadeförsäkringar, dels livförsäkringar vilka inte erbjuder något återköpsvärde som är exponerat för fluktuationer i värdeutvecklingen av en eller flera underliggande tillgångar eller referensvärden.
- Tjänstepensionsförsäkringar som omfattas av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut eller Solvens 2-direktivet.
- Pensionsprodukter för vilka arbetsgivaren enligt nationell lag måste göra ekonomiska avsättningar och där den anställde inte har möjlighet att välja leverantör av pensionsprodukten.

Kunder som omfattas

Förslaget innebär att faktablad ska tillhandahållas icke-professionella investerare. I förslagens beaktandesatser har detta begrepp använts synonymt med begreppet konsumenter. Kategorin icke-professionella investerare omfattar visserligen de kunder som i svensk rätt betecknas konsumenter, men är vidare i sin omfattning. Med konsument avses i svensk rätt en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet.

Icke-professionella investerare definieras i förslaget genom en hänvisning till såväl direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID 1) som försäkringsförmedlingsdirektivet (IMD 2). Således eftersträvar kommissionen en överensstämmelse mellan försäljningsreglerna i dessa direktiv och informationskraven i förevarande förslag. Genom hänvisningen

till IMD 1 omfattas emellertid en mycket vid krets av kunder, även de som bedriver näringsverksamhet av betydande omfattning. Till följd av hänvisningen till MiFID 1 antas i det avseendet alla typer av kunder som inte särskilt har ansetts vara professionella omfattas (dvs. de som inte är institutionella investerare eller har en viss omsättning m.m.).

Ansvar för att ta fram faktabladet

Enligt förslaget har ”utvecklaren av investeringsprodukter” (i den engelska versionen ”the investment product manufacturer”) skyldigheten att utforma faktabladet. Med det begreppet avses även den som gör vissa förändringar gällande en existerande investeringsprodukt.

Utformningen av faktabladet

Faktabladet är avsett att på ett standardiserat, ändamålsenligt och lättbegripligt sätt presentera de huvudsakliga egenskaperna hos investeringsprodukten i fråga – i synnerhet vad gäller risk, avkastning och kostnader. Syftet är att underlätta möjligheten att jämföra olika investeringsprodukter och ge investeraren tillräcklig information för att kunna fatta ett välgrundat investeringsbeslut.

Enligt förslaget ska följande information specificeras i informationsdokumentet: produktens och dess utvecklares namn, produktens natur och huvuddrag, eventuella försäkringsförmåner, löptid, eventuell risk för kapitalförlust, kostnader, historisk avkastning, beräkningar av framtida utbetalningar vad gäller pensionsprodukter m.m. Dessa informationskrav liknar i hög grad den reglering som redan finns avseende vissa fondandelar i det ovannämnda UCITS 4-direktivet samt därtill hörande genomförandebestämmelser (kommissionens förordning nr 583/2010 om genomförande av direktiv 2009/65/EG). Faktabladet närmare innehåll och form föreslås bli specificerat genom delegerade akter.

För det fall att ett faktablads innehåll är felaktigt, föreslås en bestämmelse om skadeståndsskyldighet för utvecklaren av investeringsprodukten med innebörden att denne är ersättningskyldig för förluster som uppkommit till följd av att kunden förlitat sig på faktabladet. Vidare föreslås en särskild regel om bevisbörda. Då en kund i nyssnämnda situation kan styrka att en förlust uppkommit till följd av användningen av informationen i faktabladet, ska utvecklaren bevisa att faktabladet har upprättats på ett korrekt sätt istället för att kunden ska bevisa att informationen är fel som stöd för sitt anspråk.

Ansvaret för att överlämna faktabladet

Enligt förslaget ska faktabladet tillhandahållas icke-professionella investerare av den som säljer investeringsprodukten. Denne kan vara såväl ”utvecklaren” (producenten) själv som en annan distributör (mellanhand). För att faktabladet ska få den avsedda effekten måste det överlämnas i god tid före transaktionen i fråga. Förslaget medger viss flexibilitet gällande de medier på vilka informationen får tillhandahållas (paper, vissa andra varaktiga medier samt under vissa förutsättningar på en webbplats).

Övriga bestämmelser

I likhet med flertalet EU-rättsakter på finansmarknadsområdet innehåller förslaget bestämmelser om administrativa sanktioner och åtgärder. Omfattningen är emellertid väsentligt mindre än vid finansmarknadsreglering i övrigt, då förslagets sanktionsbestämmelser är relaterade till överträdelse och underlåtelser i förhållande till faktabladet enbart, t.ex. när det inte har tillhandahållits i god tid. Enligt förslaget överlämnas det till medlemsstaterna att fastställa bestämmelser om lämpliga administrativa sanktioner och åtgärder som ska tillämpas vid överträdelse av förordningen. Sådana bestämmelser ska enligt förslaget vara effektiva, proportionella och avskräckande. I bestämmelsen exemplifieras några sådana omständigheter.

Enligt förslaget ska de behöriga myndigheterna (de nationella tillsynsmyndigheterna) ha befogenhet att utfärda åtminstone beslut om publikation av en ny version av faktabladet, varningar samt förbud mot saluföringen av en investeringsprodukt (den sistnämnda typen av åtgärd brukar benämnas produktintervention, jfr artikel 32 i förslaget till förordning om marknader för finansiella instrument, KOM[2011] 652 slutlig). Förslaget bör i dessa delar ses i ljuset av att vissa medlemsstater på nationell nivå har vidtagit åtgärder av liknande men varierande slag i syfte att skydda konsumenter mot saluförandet av vissa investeringsprodukter som av olika skäl har bedömts olämpliga för konsumenter. Vidare innehåller förslaget bestämmelser avseende hur klagomål ska hanteras. Dessutom föreslås att såväl ”utvecklare” som försäljare av investeringsprodukter i vissa fall ska vara skyldiga att delta i alternativ tvistlösning.

Avseende fondandelar som omfattas av UCITS 4 (i svensk rätt värdepappersfonder) föreslås en övergångsbestämmelse av innebörden att nuvarande regler för dessa fondandelar fortsätter gälla i stället för förslaget under en period om fem år.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

I svensk rätt har de bestämmelser om faktablad enligt UCITS 4-direktivet som omnämns ovan genomförts huvudsakligen genom lagen (2004:46) om investeringsfonder. Dessa bestämmelser kommer inte att påverkas av förslaget under den tid som övergångsbestämmelsen angående UCITS-fonder gäller.

Beträffande vissa livförsäkringsprodukter har Finansinspektionen med stöd av normgivningsbemyndiganden i försäkringsrörelseförordningen (2011:257) meddelat föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2011:39) om information som gäller försäkring och tjänstepension. De innehåller bland annat ett allmänt råd om att ett faktablad med visst innehåll bör finnas för privata individuella livförsäkringsprodukter av sparandetyper. Dessa föreskrifter och allmänna råd kommer åtminstone att behöva ändras till följd

av förslaget så att de inte kommer i konflikt med EU-rätten. För övriga investeringsprodukter saknas det i svensk rätt informationskrav av nu aktuellt slag.

Till följd av förslaget kommer kompletterande bestämmelser att behöva införas i svensk rätt, bland annat avseende administrativa sanktioner och åtgärder samt vilken myndighet som ska ha tillsynsansvaret enligt förordningen.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har låtit genomföra en konsekvensanalys avseende förslaget (se SWD[2012] 188 final). Kommissionen har utgått från tre huvudsakliga problem – mångfalden av investeringsprodukter, avsaknaden av ett enhetligt regelverk (vilket i sig medför en snedvridning av konkurrensen) samt avsaknaden av effektiva åtgärder gentemot kundernas informationsunderläge. Av betydelse i sammanhanget är även vissa studier som kommissionen har låtit göra om konsumenters agerande m.m. vid investeringsbeslut¹. Kommissionen bedömer att omkring 60 procent av de investeringsprodukter som säljs i EU eventuellt inte motsvarar konsumentens behov och att enbart en marginell förbättring i det avseendet motsvarar mycket betydande belopp i placeringstillgångar. Förslaget bedöms medföra ett ökat konsumentskydd genom standardisering av förköpsinformation och ökad jämförbarhet. Det bedöms också öka förtroendet för finansmarknaden.

Kommissionen bedömer att förslaget medför engångskostnader om i grova drag 171 miljoner euro samt löpande kostnader om 14 miljoner euro per år för de företag som utvecklar investeringsprodukter. De slutliga kostnaderna beror emellertid på utformningen av genomförandeakter och delegerade akter. Därutöver följer vissa mindre kostnadsökningar för distributörer (mellanhänder). Enligt kommissionens uppfattning uppvägs de kostnader och insatser som krävs för att genomföra förslaget med råge av de fördelar som följer av det.

Kommissionen gör bedömningen att förslaget inte kommer inte att påverka EU:s budget.

Regeringen har i nuläget inget att invända mot kommissionens konsekvensanalys vad gäller de kostnader som kan uppkomma. Förslaget kan dock, utöver vad som anges i konsekvensanalysen, förväntas leda till ökade kostnader för den svenska myndighet som utses till behörig myndighet avseende tillsynsärenden samt arbete med efterlevnad av föreskrifter m.m. Regeringens utgångspunkt är att eventuella budgetära konsekvenser, såväl nationella som inom EU, ska rymmas inom befintliga anslag.

¹Consumer Decision-Making in Retail Investment Services: A Behavioural Economics Perspective, Final Report, November 2010, Consumer Market Study on Advice within the Area of Retail Investment Services, Final Report och The Consumer Markets Scoreboard, Making Markets Work For Consumers, 6th edition, October 2011.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen ställer sig i huvudsak positiv till att konsumentskyddet stärks genom ökad jämförbarhet och transparens. Förslaget fyller en viktig funktion genom att införa informationskrav för produkter som idag inte omfattas av sådana krav samt genom att skapa enhetlighet. Därutöver framstår det som positivt att ökad konkurrensneutralitet uppnås mellan företag inom olika delar av finansmarknaden.

Det är av vikt att regleringen utformas på ett ändamålsenligt sätt och inte ådrar aktörerna onödigt betungande regler och kostnader.

Enligt regeringens mening är inte förslagets tillämpningsområde helt tydligt avgränsat vad gäller de produkter eller vilka kunder som berörs. Regeringen anser att en sådan ordning är problematisk med tanke på att det rör sig om ett förslag till förordning och inte direktiv. Tillämpningsområdet förtjänar därför särskild uppmärksamhet i det fortsatta arbetet med förslaget.

Regeringen instämmer i vad kommissionen har anfört i konsekvensbeskrivningen om att ett helhetsperspektiv måste anläggas vid frågor om finansiellt konsumentskydd. Såväl olika typer av regleringsåtgärder som insatser för finansiell folkbildning är angelägna. Vad gäller den slutliga utformningen av de nu aktuella faktabladerna kan regeringen emellertid konstatera att kostnaderna för en viss investeringsprodukt har en stor betydelse för det slutliga resultatet på lång sikt. Till skillnad från den framtida avkastningen brutto är kostnaderna i huvudsak kända redan vid köpet av produkten. Regeringen kan även – baserat på olika studier och undersökningar om s.k. finansiell förmåga – dra slutsatsen att många konsumenter inte har tillräckliga kunskaper om kostnaderna för de investeringsprodukter som de sparar i och inte heller utan vidare kan räkna ut vilka effekter på värdeutvecklingen netto som uppkommer till följd av en viss årlig förvaltningsavgift som anges i procent. Regeringen anser därför att behovet av att ge ett schabloniserat exempel (ett jämförelsepris) på kostnadernas effekter på lång sikt, uttryckt i ett visst belopp, bör beaktas vid den slutliga utformningen av såväl förordningen som eventuella genomförandebestämmelser respektive delegerade akter. Här kan konstateras att ett sådant jämförelsepris har börjat användas av vissa finansiella företag i Sverige.

En noga avvägning bör göras mellan behovet av att informera om olika förhållanden respektive risken för att faktabladet blir så omfattande till sitt innehåll att den genomsnittlige konsumenten inte tar till sig informationen.

Sammantaget bör bestämmelserna om faktabladets utformning, innehåll och tillhandahållande, liksom bestämmelserna om skadeståndsansvar, alternativ tvistlösning, administrativa sanktioner, delegerade akter samt övergångsbestämmelsen avseende vissa fondandelar noga uppmärksammas och analyseras i det fortsatta arbetet. I sammanhanget bör också konsekvenserna av den särskilda bevisbörderegeln vägas in, särskilt i fråga om förslaget eventuella effekt på kostnadsbilden för informationsprodukterna.

Vad särskilt gäller genomförandetidsfrister bör de bestämmas utifrån sakliga utgångspunkter och vara realistiska. Fristerna bör ha sin utgångspunkt i en bedömning av den enskilda rättsaktens innehåll och omfattning. Regeringen anser att på finansmarknadsområdet måste också hänsyn tas till efterföljande EU-lagstiftning, såsom delegerade akter och genomförandeakter, då tidsfristen för ramlagstiftningen sätts.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Det är ännu inte känt vilka ståndpunkter medlemsstaterna har.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Det är ännu inte känt vilka ståndpunkter institutionerna har.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Regeringen har berett berörda myndigheter, företag och organisationer tillfälle att lämna synpunkter på förslaget senast den 31 augusti 2012.

3 Förslaget förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslag baseras på artikel 114 i EUF-fördraget. Beslut fattas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i artikel 294. Europaparlamentet är medbeslutande. Rådet beslutar med kvalificerad majoritet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen bedömer att förslaget är förenligt med principerna om subsidiaritet och proportionalitet. Enligt kommissionen kan inte förslaget syften uppnås genom lagstiftning på medlemsstatsnivå, inte minst då det bland annat handlar om att åtgärda luckor i EU-lagstiftningen. Under alla förhållanden anser kommissionen att åtgärder på EU-nivå är mest effektiva då standardisering och jämförbarhet uppnås för hela unionen. Det kan här noteras att vissa medlemsstater har försökt att på egen hand vidta åtgärder av

liknande slag som förslaget gäller. Dessa åtgärder har varit av varierande natur, vilket kan medföra negativa effekter ur ett inre marknadsperspektiv. Även om icke-professionella investerare kan skyddas på medlemsstatsnivå, bör enligt kommissionens uppfattning en reglering som omfattar alla EU-länder införas för att skapa likvärdiga och rättvisa konkurrensvillkor mellan aktörer i olika medlemsstater.

Det förhållandet att viss osäkerhet råder om förslagets tillämpningsområde medför enligt regeringens mening i någon mån svårigheter att bedöma förslagets konsekvenser. Regeringen instämmer i kommissionens bedömning av frågorna om proportionalitet och subsidiaritet. Det bör i det avseendet särskilt beaktas att de nu aktuella investeringsprodukterna i betydande omfattning tillhandahålls av företag från andra EU-länder. Som exempel kan nämnas att över 4 000 utländska delfonder (investeringsfonder) finns på den svenska marknaden. Därtill kommer att en rad åtgärder vidtas i övrigt för att öka graden av integration på den inre marknaden vad gäller finansiella tjänster.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Regeringen har berett berörda myndigheter, företag och organisationer tillfälle att lämna synpunkter på förslaget senast den 31 augusti 2012. Förhandlingar om förslaget i rådsarbetsgrupp inleds den 12 september i år. Tidsplanen för förhandlingarna i Europaparlamentet är ännu inte känd.

4.2 Fackuttryck/termer

Finansiellt instrument: Huvudsakligen överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, fondandelar, finansiella kontrakt avseende prisdifferenser samt i vissa fall optioner, terminskontrakt swappar, räntesäkringsavtal, forwards och andra derivatkontrakt

Fondförsäkring: En typ av livförsäkring med investeringsinslag (sparmoment), varigenom försäkringstagaren bestämmer i vilka fonder hans eller hennes premier ska placeras. Försäkringens värde är kopplat till värdet på andelarna i de fonder som försäkringstagarna valt och försäkringsföretaget lämnar i normalfallet inte någon garanti för hur stora utbetalningarna kommer att bli

Investeringsfond: I svensk rätt värdepappersfonder och specialfonder

Investeringsprodukt: I nu aktuellt avseende en [finansiell] investering där – oberoende av produktens rättsliga form – det belopp som ska betalas tillbaka till investeraren är beroende av fluktuerande referensvärden eller avkastningen på en eller flera tillgångar som inte köps direkt av investeraren

Kapitalförsäkring: En livförsäkring med investeringsinslag (sparmoment), som inte uppfyller de skatterättsliga kraven för pensionsförsäkring och som normalt sett ger möjlighet för försäkringstagaren att själv välja placering av kapitalet i olika typer av finansiella instrument

Livförsäkring: Försäkring, med eller utan investeringsinslag, mot olika ekonomiska risker kopplade till en enskild individs levnad, främst de ekonomiska konsekvenserna av att dö tidigt (dödsfallsförsäkring) och av att leva länge (livfallsförsäkring)

Paketerad investeringsprodukt: En tidigare benämning för investeringsprodukt

Strukturerade insättningar: Tidsbundna insättningar vars avkastning i allmänhet består av en fast ränta och en eventuell tilläggsränta. Tilläggsräntan utbetalas, om den i förväg avtalade underliggande tillgången (t.ex. börsaktier) utvecklas gynnsamt under insättningstiden

Traditionell livförsäkring: En typ av livförsäkring med sparmoment, varigenom försäkringsgivaren garanterar den försäkrade en viss utbetalning, t.ex. motsvarande erlagda premier efter avdrag för avgifter eller en viss avkastning på erlagda premier (och vanligtvis finns en möjlighet till avkastning därutöver)